

**Lakshmi Ashrams Venner indkalder til
generalforsamling på Vestervangskolen, Stadionvej 81, 2600 Glostrup
søndag d. 27. april 2008 kl. 14.00**

Dagsorden

1. Valg af dirigent og referent
2. Bestyrelsens beretning
3. Forelæggelse og godkendelse af regnskab
4. Fastsættelse af kontingent
5. Indkomne forslag
6. Valg af 3-4 bestyrelsesmedlemmer
7. Valg af 1 bestyrelsessuppleant
8. Valg af 1 revisor og 1 revisorsuppleant
9. Eventuelt

Såvel bestyrelsesmedlemmer, bestyrelsessuppleant som revisor og revisorsuppleant er villige til at modtage genvalg. Bestyrelsen foreslår det årlige kontingent på 75 kr. fastholdt.

Forslag, der ønskes forelagt generalforsamlingen, skal være bestyrelsen i hænde senest 7 dage før generalforsamlingen.

Ruth Sillemann og Lone Poulsen fortæller om og viser billeder fra deres besøg i marts på Lakshmi Ashram.

Der vil blive serveret kaffe, te mv.

07.04.08

På bestyrelsens vegne

Lone Poulsen

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

RESULTATOPGØRELSE FOR 2007

INDTÆGTER:

Indgåede bidrag	87.667,92 kr.
Kontingent: 67 medlemmer à 75 kr. (1 medlem kun betalt 50 kr.)	5.000,00 kr.
Lions Club, Søllerød	25.000,00 kr.
Rest-arv	131.264,05 kr.
Danske Bank: Renter og afkast	9.404,64 kr.
Indtægter i alt	258.336,61 kr.

UDGIFTER:

Administration (porto, gebyrer m.m.)	2.172,25 kr.
Udbetalt til Lakshmi Ashram	117.831,37 kr.
Til Lakshmi Ashram fra Lions Club, Søllerød	25.000,00 kr.
Udgifter i alt	145.003,62 kr.

Årets resultat	113.332,99 kr.
-----------------------	-----------------------

BALANCE pr. 31.12.2007

AKTIVER:

Danske Bank: girokonto	9.355,35 kr.
Danske Bank: Danske Indlån	19.015,50 kr.
Danske Bank: Aftalekonto	407.782,93 kr.
Indestående i alt	436.153,78 kr.

PASSIVER:

Egenkapital primo 2007	322.820,79 kr.
Årets resultat	113.332,99 kr.
Egenkapital ultimo 2007	436.153,78 kr.

Albertslund, d. / 2008 Jeg har revideret regnskabet for 2007.
 Revisionen har ikke givet anledning til
 bemærkninger.

Lone Poulsen

Albertslund, d. / 2008

Claus Broskov Sørensen

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

Telefon 43 96 13 71 – E-mail: lone-poulsen@comxnet.dk**LAKSHMI ASHRAM NYT
SANCHAR 103**

April 2008

Kære venner!

Denne gang bringer nyhedsbrevet to artikler om kurset i Gandhi filosofi, en om en studietur, en om fejringen af Gandhis fødselsdag og til sidst en lille rapport om mit besøg på Lakshmi Ashram i marts. Samtidig bringes regnskabet for 2007 (se bagsiden af indkaldelsen til generalforsamling). Ved slutningen af 2007 var egenkapitalen temmelig stor, fordi penge fra den tidligere arv stadig er i Danmark.

Som jeg tidligere har fortalt er foreningen ”Lakshmi Ashrams Venner” nu en kendsgerning, hvilket betyder, at vi nu skal opkræve kontingent for at imødekomme administrationsudgifterne til porto, trykning af Sanchar, bankgebyrer, lidt kontorhold o.lign. Kontingentet er 75 kr. pr. medlemskab om året. Som hidtil vil vi naturligvis sende eventuelle overskydende penge fra administrationskontoen til Lakshmi Ashram.

Og hvad betyder det så. Det er ikke blevet dyrere at være sponsor, dvs. at et sponsorship er 1725 kr. og kontingentet 75 kr. = 1800 kr. som hidtil. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet henover året. Derfor sætter vi 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Det betyder, at alle betaler det samme om året for at være medlem og modtage Sanchar. Hvis intet andet er nævnt, regner jeg med et medlemskab pr. husstand, klub, forening osv. Et medlemskab giver én stemme på den årlige generalforsamling.

Sponsorship (inkl. kontingent)

pr. måned	150 kr.
pr. kvartal	450 kr.
pr. halvår	900 kr.
pr. år	1800 kr.

Som sædvanlig skal lyde en tak for alle sponsorpengene til pigerne og for de andre bidrag. Alle beløb, store som små, er velkomne. Bidrag, der ikke er øremærkede, er også særdeles velkomne. Pengene bruges til undervisningsmidler, studieture, landsbyarbejde og meget andet.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Lakshmi Ashrams Venners girokontonummer: 314-1861.

Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

Erfaringer med 'Sadhana' Training Programme i Praktisk Gandhi Filosofi 2006-07 af Archana Behn

Handling, viden eller entusiasme – disse har ingen værdi i sig selv. Livet opnår mening via koordinationen mellem arbejderens hænder, tænkerens forstand og entusiastens hjerte. Dette er også budskabet i Bhagavad Gita (en del af Mahabharata), og det var altid den inspiration, som viste vejen for vor tids store mand, Mahatma Gandhi.

Forståelsen af betydningen af det menneskelige liv, som er blevet testamenteret til os Mahatma Gandhi, er, at det kun er den fulde udvikling af hjerte, intellekt og hænder, som bliver til en sand integreret udvikling. Med dette underliggende princip in mente, har vi søgt gennem vores 'Sadhana'-kursus at tage det første skridt mod en sådan integreret udvikling med vores studerende.

Den formelle start på kurset fandt sted den 26. juni 2006 i nærværelse af Radha Didi. Længden på kurset var hele tolv måneder. Der var ti studerende på kurset, medregnet tre studerende fra Lakshmi Ashram, som efter at have taget High School eksamen udtrykte interesse for at deltage i kurset. Syv studerende fra forskellige dele Uttarakhand kom også for at være med. Fem af dem havde taget Intermediate eksamen; en havde taget B.A. eksamen, mens den syvende var dumpet til High School eksamen.

Da de kom fra forskellige familiemæssige, sociale og geografiske baggrunde og med forskelligt uddannelsesniveau, bød arbejdet med denne gruppe på mange erfaringer og var samtidig både en undervisnings- og læringssituation. Hver af pigerne havde bragt med sig forskellige akademiske niveauer og interesser og forskellige formål. Den fremherskende tendens til modernitet, selv om det måske ikke havde fanget disse piger helt, havde i hvert fald ikke ladet dem uberørte. De ønskede alle at finde et godt job og tjene masser af penge på betingelse af, at de selv kunne vælge, hvordan de skulle tjene til livets ophold, og deres store mål var, at de uden for store anstrengelser skulle tjene penge og leve et lykkeligt liv.

I løbet af de første to-tre måneder brugte vi forskellige metoder for at opbygge deres teoretiske fundament, således at deres forståelsesevne ville kunne absorbere de nye ideer, de begreber om hvordan man skal leve, som ligger til grund for det liv, Gandhi levede. Når vi accepterer en eller anden ide på det intellektuelle plan, drages vi også følelsesmæssigt hen imod den, og vi kommer ligeledes til at udtrykke det praktisk i vores handlinger. Det skete med denne gruppe unge mennesker. Samtidig med de nævnte bestræbelser blev der også med brug af forskellige metoder gjort forsøg på at forøge deres evne til at forstå og styrke deres beherskelse af almene akademiske fag som sprog, matematik, historie, geografi osv. Det var alt sammen en vigtig del af kurset.

Radha Didi, Neema Behn, Kanti Didi og andre lærere underviste de studerende i Gandhis filosofi i ethvert aspekt af livet. Alt dette frembragte en bemærkelsesværdig revolutionær ændring hos de ti elever. De sugede disse ideer til sig på et intellektuelt niveau og kom til at føle dem dybt i sig, og i dag forsøger de at praktisere disse ideer i deres personlige og sociale liv.

Archana

De forsøgte at lære og forstå såvel begreberne som praksissen, som ligger til grund for aktiviteterne i ashramfamilien. De var også ivrige efter at udvikle sig på det åndelige plan og opnåede stor succes, for hvis der ikke er ligelig udvikling af sjæl, krop og hjerte, så bliver den ægte balance i livet ikke opnået. Der blev virkelig gjort anstrengelser i ashrammen for at opnå denne afbalancerede udvikling. Vi organiserede også en pædagogisk studietur uden for ashrammen af en varighed på fyre dage. På denne tur besøgte de Delhi, Agra og Institute of Gandhian Studies i Wardha, Maharashtra. Det lå fast i kurset, at gruppen skulle på ophold i Institutet i en måneds tid.

I denne periode var der naturligvis lejlighed til at sammenligne landlig og bymæssig livsstil. De unge piger har en misforstået tiltrækning til bylivet, men vi oplevede, at deres nylig opnåede evne til forståelse af livet satte en stopper for denne tiltrækning. De fik mulighed for at se og lære om steder af historisk interesse og fik især chance for selv at opleve de steder, der er forbundet med begivenheder i Gandhis liv, alt det som de førhen kunne havde læst eller hørt om. Følelserne kom frem, da de så Gandhis Sevagram Ashram, et af hans hovedcentre for aktiviteterne. Det rører virkelig en dybt og giver inspiration til at arbejde videre med fornyet energi. Vi blev næsten en måned i Institute of Gandhian Studies og fik også mulighed for at besøge andre institutioner i Wardha, der er engageret i konstruktive aktiviteter. Mens vi opholdt os på instituttet, underviste et antal lærere Gandhi-filosoffer vores elever, noget som gjorde et stort indtryk på dem.

Under opholdet i anledning af dødsdagen for Vinoba Bhave tog vi også til Paunar Ashram. Vinoba var dybt influeret af Gandhi og var kendt som Gandhis første Satyagrahi¹. Vinoba oprettede Paunar Ashram udelukkende for kvinder, hvor de fik mulighed for at praktisere løftet om selvkontrol i deres liv, og de kunne udvikle sig fuldt ud. Sammen med eleverne fik jeg virkelig også mulighed for på denne tur at styrke min personlige tænkning og nyde godt af de følelsesmæssige oplevelser, vi fik.

Ved slutningen af denne studieturs program deltog jeg sammen med kursisterne i et ti-dages Vipashyana meditationsprogram tæt ved byen Nagpur i Maharashtra. Vipashyana-meditation er den metode, som Mahatma Buddha, efter et helt livs ihærdig åndelig og spirituel praksis, testamenterede som et praktisk system til menneskeheden. Dette system præsenterer en helt anderledes form for forståelse og det at leve sit liv fuldt ud. De blev alle sammen dybt inspireret af denne erfaring og udtrykte ønske om at gøre en indsats for at gøre det til en regelmæssig del af deres liv.

Under Sadhana-kurset, efterhånden som en integreret måde at leve sit liv på langsomt åbenbarede sig for eleverne, fik jeg også hele tiden mulighed for at lære noget nyt ved at tage del i deres problemer, forslag og erfaringer, og på den måde har jeg fået inspiration og entusiasme til at forestå det kursus på en ny måde.

Ved slutningen af Sadhana-kurset fik vi et synligt bevis på vores succes, idet alle de studerende, som på et tidspunkt havde haft planer om at få et eller andet formelt job, i dag har tilsluttet sig forskellige institutioner og organisationer. De er dybt engageret i konstruktive aktiviteter og arbejder nu aktivt for social forandring ved at tjene samfundet. Det er inspirerende for vores arbejde i fremtiden og giver os entusiasmen til at arbejde på ny. Jeg var yderst tilfreds og fik en masse inspiration af at se udviklingen hos de studerende i løbet af kurset.

¹ Satyagrahi: en person, som udfører en ikke-volds protest med et politisk formål – civil ulydighed

Min erfaring med 'Sadhana' kurset

26. juni 2006 til 5. juni 2007

af Tara Koranga

Adskillige former for kurser holdes rundt omkring i Indien med det formål at tilbyde en sand livsførelse, der både ved at støtte ens personlige udvikling og ved at give én en forståelse for samfundet, også lærer én, hvordan man skal leve i et samfund. Et levende eksempel på anden måde at føre sit liv på opleves i Lakshmi Ashrams kursus i "Gandhi Filosofi og Praksis" – Sadhana-kurset. Dette kursus for unge kvinder med et tilbud om et nyt perspektiv for ens liv har kørt fra 1993 til i dag. Den 26. juni 2006 blev det nye Sadhana-kursus formelt startet i nærværelse af Radha Didi. Tre af os på kurset var ashramelever, som for nylig havde taget vores High School eksamen, mens der var syv andre studerende fra forskellige dele af Uttarakhand.

I løbet af kurset fik vi undervisning af Radha Didi, Kanti Didi, Neema Behn og Archana Behn fra ashrammen samt Gopal Bhai, Shobhan Bhai, Akash Bhai og andre udefra med en bred vifte af emner, der bl.a. indeholdt noget om Gandhis konstruktive aktiviteter, Satyagraha-ledere, Gandhis spiritualitet, hans civile ulydighedsaktiviteter i Sydafrika, hans selvbiografi, den sande måde at leve sit liv på, og hvordan man kan praktisere det, sprog og skrivning, forberedelse af rapporter, det indbyrdes forhold mellem natur og mennesker; i alle disse emner efter tur fik vi en stor ny viden. I løbet af denne tid deltog vi også i to workshops, hvorved vi fik en forståelse for landlig kultur og teknikker til at skrive til medierne.

For at fremme vores forståelse for, hvad vi lærte i timerne, udgav vi nogle håndskrevne magasiner, der indeholdt vores personlige erfaringer, og vi skrev om emner som 'Hind Swaraj' (*skrevet af Gandhi i 1909, da han rejste fra England til Sydafrika*), Gandhi og spiritualitet, 'Pahla Girmitya' (*en roman på hindi om Gandhis erfaringer i Sydafrika, hvis titel oversættes som 'Den første arbejder på lærekontrakt'*) samt vores nyheder og erfaringer med ashramlivet.

Som en del af de mere praktiske aktiviteter med det formål at styrke vores praktiske færdigheder tilbragte vi en måned med at lære at sy på symaskine, mens vi for at få en bedre forståelse for livet på landet tilbragte en uge med research i forskellig landsbyer nær ved Kausani. Hovedemner for vores research var vand, skov og land, unge menneskers holdninger og forhold, uddannelsesniveau og landsbykultur.

Et andet hovedemne på vores kursus var at besøge forskellige dele af Indien og få førstehåndskendskab til Gandhis aktiviteter. Vi tog således alle sammen med vores kursusrærer Archana Didi af sted i seks uger til Wardha. På denne tur var der flere af os, der for første gang skulle prøve at køre i tog og besøge store byer. Vi fik kendskab til Gandhi af et antal Gandhi-folk og så hans ideer i praksis. Vi besøgte også Paunar Ashram, Vinoba Bhaves ashram, og deltog i en tredages konference, hvor der blev gjort forsøg med at forstå den almindelige baggrund for Vinobas filosofi og det moderne samfunds filosofi. Nær ved Wardha ligger Sevagram Ashram, berømt for det hus, som stadig kan ses, hvor Gandhi og hans kone Kasturba levede. Gandhi arbejdede der på forskellig vis for at tjene de fattige og forbedre forholdene for bønderne. De forskellige aktiviteter kan selv i dag ses, fx husdyrhold, landbrug og bibliotek. På vej tilbage deltog vi en tidages Vipasyana meditationslejr i Nagpur.

For alle os ti studerende var det vores første erfaring med Vipasyana meditation. Disse ti dage var således yderst vigtige for os for at forstå vore sande jeg. På tilbagevejen fra Nagpur så vi Taj Mahal, bygget af Shah Jahan til minde om hans kone Mumtaz, regnet for et af verdens syv vidundere. I Delhi fik vi mulighed for at se Gandhi Museum, Rajghat, Science Museum og Det

røde Fort, før vi vendte tilbage til Kausani og ashrammen. Vel tilbage delte vi alle vores oplevelser med alle de andre, og vi gav også udtryk for vores tanker i et håndskrevet magasin.

Tiden, vi tilbragte på Sadhana-kurset, var en uforglemmelig oplevelse for os alle, og vi har alle fundet en ny måde at leve vores liv på. I dag anstrenger vi os alle sammen i en ny retning på forskellig vis. Vi tre ashramelever arbejder med de små børn og i det hele taget med ashram-fællesskabet, og vi forsøger at bringe det vi har lært til praksis. Disse tolv måneder har vist sig at være virkelig mindeværdige og er en stor kilde til inspiration.

Studietur til Delhi – 15. – 19. november 2007 *af Tara Koranga*

På Lakshmi Ashram bliver der lagt lige megen vægt på de praktiske, intellektuelle og åndelige aspekter til gavn for den alsidige udvikling af elevernes personlighed. Der bliver således givet adskillige muligheder for børnene med hensyn til udvikling af disse tre aspekter. Som en del af denne metode får børnene hvert år mulighed for at tage på en studietur i op til syv til ti dage. Ved at besøge steder af historisk interesse giver disse studieture børnene lejlighed til at forstå deres histore-, kultur- og naturarv, både lokalt og nationalt. Med dette formål tog en gruppe på 22 mennesker af sted til Delhi på en fem dages tur den 15. november. Gruppen bestod af ni elever fra 7. klasse, to fra 10. klasse, tre fra 12. klasse, syv ashrammedarbejdere samt Lisa, en ung tysk pige, som havde været i ashrammen i nogen tid.

Hele gruppen i Delhi

Klokken ni om morgenen den 15. tog vi alle af sted fra Kausani. På vejen passerede vi Chanauda og Shri Gandhi Ashram, Someshwar, Ranman, Manan, Hawalbag, Kosi, Almora, Kainchi, Bhowali og Kathgodam, og klokken tre om eftermiddagen ankom vi til Shri Gandhi Ashram i Kalavati Colony i Haldwani. Derfra tog vi hen til hovedmarkedet i Haldwani for at besøge Khadi- og Landsbyindustriudstillingen. Folk fra forskellige delstater havde lavet en vidunderlig udstilling af håndarbejder.

Da vi vendte tilbage fra udstillingen, satte vi os sammen og evaluerede dagens oplevelser. Tidligt næste morgen klokken fem, med vores formål in mente, fortsatte vi og passede gennem Pantnagar, Bhojpur, Bilaspur, Rampur, Gajraula, Hapur og Ghaziabad, inden vi nåede Gandhi Peace Foundation i New Delhi, og derfra fortsatte vi til Chandra Arya Vidya Mandir i den sydlige del af Delhi. Chandra Arya Vidya Mandir er et hjem for børn, der ikke har nogen forældrekontakt. Hjemmet var startet i 1972. Der bor omkring 400 piger der, og der er godt 150 medarbejdere, som underviser og passer disse børn. Vi boede hos dem i to dage.

Den første hele dag i Delhi startede vi med at besøge Gandhi Museum, hvor der var en billedudstilling om Gandhis liv og arbejde, fra hans fødsel til hans død. Vi fik derefter mulighed for at besøge Rajghat, mindelunden for Mahatma Gandhi, der er opført på ligbrændingsstedet. Et stort antal mennesker kommer der for at holde andagt ved Gandhis mindested. Dette område er så helligt, at alle og enhver, der kommer her, føler en dyb fred i sig. Herfra tog vi i zoologisk have, hvor vi så mange slags dyr – forskellige slags hjorte, desmerkat, næsehorn, krokodiller, tigre, elefanter, giraffer, hvide tigre og bjørne, også forskellige slags fugle – grønne og gule papegøjer, traner, ara, fasaner, ørne, hvide gribbe osv. Til sidst var vi alle meget trætte, så vi satte os ned inde i den zoologiske have og fik frokost, før vi fortsatte vores tur med et møde med folk, der demonstrerede ved floden Yamuna.

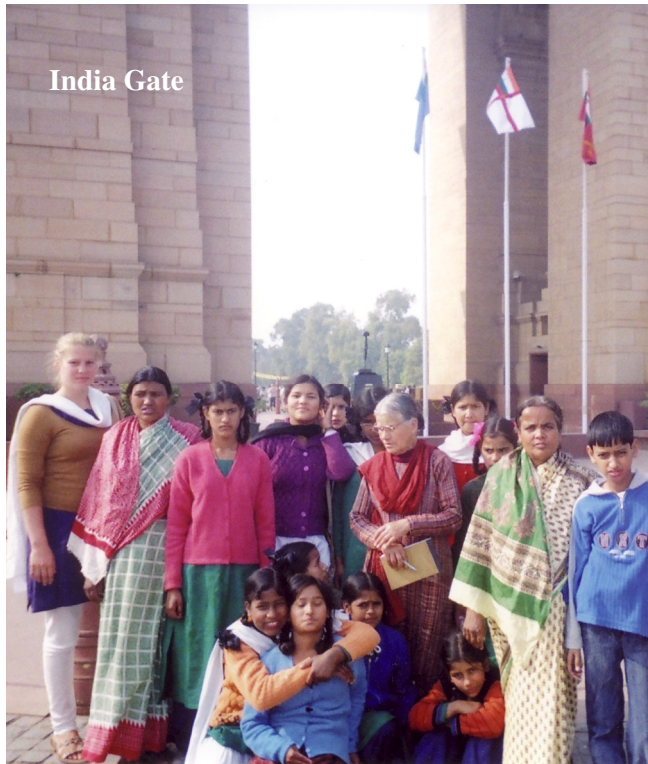
Yamuna Satyagraha foregår bag ved Akshadham templet ved siden af hovedvejen. Satyagrahi'erne bor i små hytter, som de har bygget under træerne ved hovedvejen. De, der var til stede, fortalte os, at grunden til denne Satyagraha var, at der på bredderne af floden Yamuna, Delhis livline, blev bygget en Sportslandsby. Dette er en sammensværgelse fra regeringens side – for kun i ni dage vil Commonwealth Legene finde sted på dette sted, og så vil dette område blive givet til velhavende ejendomshandlere. Landmændene og beboerne, som boede her, var blevet gjort hjemløse af regeringen. Satyagraha'en fandt sted for at få givet jord til dem, der blev hjemløse, og for at holde floden Yamuna i live. Den vil fortsatte, lige indtil opførelsen af Sportslandsbyen bliver standset. Demonstranterne, som havde siddet der i de sidste 109 dage, sagde, at der burde plantes træer langs Yamunas bredder, og at Sportslandsbyen og et metrodepot burde opføres et andet sted. Efter at have besøgt demonstranterne og hørt om deres formål vendte vi tilbage og tog til Delhi Haat, hvor landsbyboerne fra forskellige delstater udstiller deres håndarbejder. Studerende fra Delhi University, der beskæftiger sig med vilkårene for **dalits**² og stammefolk, præsenterede deres budskab i et gadeteater for folk, der besøgte Delhi Haat.

Næste morgen tog vi hen for at se Det røde Fort, bygget af en mogulkejseren Shah Jahan. Opførelsen begyndte i 1639 og blev bygget færdigt på ni år. Der var opført mange bygninger inden for dette fort, f.eks. Diwan-i-Khas (Sal til privat audiens), Diwan-i-Am (Sal til offentlig audiens) og Moti Masjid (Perlemoskeen). Vi så tre museer i fortet, Museet for Frihedskampen, Museet for Det røde Fort og Museet til minde om krigen. To porte var bygget som indgange til fortet, Delhi Gate og Lahore Gate. Derefter besøgte vi Children's Science Museum. Da det var en søndag, var vi ikke i stand til at se særlig mange aktiviteter på museet, men vi så en udstilling af kreative børnetegninger.

Klokken tretten tog vi hen for at se India Gate, der ligger i den østlige ende af Rajpath. Dette mindesmærke for de soldater, som ofrede deres liv i Første Verdenskrig, blev bygget under ledelse af Sir Edwin Lutyens i mellem 1921 og 1931. Under midten af buen er der placeret en riffel og en hjelm. En flamme, 'Amar Jawan Jyoti' (Den udødelige soldats flamme), brænder altid til ære for de tapre mænd, som døde. Navnene på de udødelige martyrer er ligeledes indgraveret på engelsk på buen. Efter at vi havde set martyrerens mindesmærke var vi så heldige at prøve at køre med metroen, og vi nød at køre ned med rulletrapperne og op med en elevator. Da det var

² dalit: kasteløs

den første oplevelse af sådan noget for os alle, var det selvfølgelig rigtig sjovt. Senere besøgte vi Lotustemplet, kendt af alle ved dette navn, da det er bygget som en lotusblomst. Dette enestående eksempel på moderne arkitektur er bygget i hvidt marmor.

Vores to dages tur i Delhi var nu forbi, vi fik sagt farvel til vores ny-fundne søstre, pigerne og medarbejderne i herberget i East of Kailash, og vi tog mod Haldwani klokken fem om eftermiddagen den 18. november. Vi nød turen om aftenen og nåede Kalavati Colony i Haldwani kl. halv tre om natten. Vi hvilede os der i et stykke tid, og så lige efter daggrø tog vi mod Kausani. På vejen stoppede vi for at se templet, der er bygget af Pilot Baba; det er fyldt med mange skulpturer. I Ranikhet besøgte vi Hærens Museum, hvor vi så en fin samling af gamle og nye våben, der var doneret af indiske soldater, og en udstilling af uniformer igennem tiderne. Vi nåede til Kausani klokken fem om eftermiddagen, og vi nød at møde alle vores kammerater og fortælle om vores oplevelser.

Denne fem-dages studietur blev afsluttet den 19. november. Da vi boede i herberget i East of Kailash følte vi alle sammen, at pigerne der på trods af al den materielle komfort, de havde, stadig savnede en følelsesmæssig støtte. Når man så alle bygningerne og menneskene i Delhi, var det som om, at mens nogle mennesker havde deres på det tørre, var masserne, der ikke havde selv de mindste fornødenheder, tvunget til at møjsommeligt at tjene til livets ophold som jagende insekter. I Delhi så vi på den ene side illusionen af rigdom og på den anden side den yderste fattigdom.

Gandhi Jayanti – 2. oktober 2007 **af Kanti Behn**

Den 2. oktober har en enorm betydning, da det er Gandhi Jayanti (Mahatma Gandhis fødselsdag). Gandhi omtalte ikke denne dag som sin fødselsdag, men gav den navnet 'Charkha Jayanti', fordi han havde sådan et tæt og intimt forhold til 'charkhaen' / spinderokken. Og hvorfor ikke! Før vi blev gjort til slaver, var det gennem spinderokken, at vi blev selvforsynende.

Gandhi forstod dette, ledte spinderokken frem, som i så lang tid havde ligget glemt, og forvandlede den som et symbol på frihed. Vi kan sige, at ikke-vold og khadi (hjemmespundet stof) er to sider af samme mønt. Gandhi tog dem til sig som hovedmidlerne i frihedskampen og bragte deres budskab ud til det indiske folk. Ved at anerkende charkhaen som symbol på selvforsyning, fik den også hæderspladsen i vores nationale flag. I år blev Gandhis 138. års fødselsdag fejret på følgende måde på Lakshmi Ashram:

‘Prabhat Pheri’ (Daggry-tur)

Ashrammen 85 medlemmer, der var stået tidligt og glade op, tog af sted alle sammen på Prabhat Pheri. Mens vi næsten med et samme begyndte at synge det melodiske kor af “*De Di Hamen Ajadi Bina Kharak Bina Dhal*” = “Befriet os til friheden uden sværd og skjold”, gik vi ned ad bjergskråningen til Kausani basaren. Da vi nåede midten af Kausani råbte pigerne i deres grønne og blå dragt deres slogans: “Længe leve Mahatma Gandhi. I dag er det den 2. oktober – I dag er det Mahatma Gandhis fødselsdag”.

Herfra blev vi fulgt af elever og lærere fra andre skoler, så rækken af vandrere blev endnu længere og lignede nu et stævne, da de langsomt bevægede sig op af skråningen mod Anasakti Ashram. Da flokken nåede Anasakti Ashram og indtog deres pladser i samlingsalen, blev Prabhat Pheri omdannet til et andagtsmøde. Forskellige trosretningers bønner og lyden af Gandhis yndlingssange fyldte atmosfæren med hans nærvær. I denne følelsesladede atmosfære fortalte nogle emnente Gandhi-filosoffer om de forskellige aspekter af Gandhis personlighed.

‘Jhanki’ (Tableau)

I år for første gang præsenterede Lakshmi Ashram sammen med tre andre skoler i Kausani tableauer, der illustrerede Gandhis politiske kamp og opbygningsarbejde. Et tableau, ‘Fra Mohan til Mahatma’, skildrede Gandhi i forskellige stadier i hans liv og ‘Quit India’ (Forlad Indien) kampen i 1942. Et andet tableau præsenterede Dandi March (Saltmarchen), mens et tredje skildrede ikke-samarbejdsbejds-bevægelsen i 1921. Lærerne og eleverne arbejdede med stor energi og entusiasme på at gøre denne nye indsats til en succes.

Kulturelt program baseret på Gandhis liv

Elever fra adskillige skoler i Kausani præsenterede forskellige vigtige episoder i Gandhis liv gennem drama, sange osv. Gennem disse forskellige programmer fik et stort antal mennesker mulighed for at få en forståelse for Gandhis personlighed - revolutionær, åndelig og parat til at tjene folket. Hele dagen igennem var den 2. oktober fordybet i en atmosfære af Gandhi.

Kort rapport fra besøg på Lakshmi Ashram marts 2008 ved Lone Poulsen

Lørdag d. 15. marts tog Ruth Sillemann og jeg af sted med fly via Helsinki til Delhi. Vi ankom lidt over midnat til Indien, og efter en række formaliteter var klaret, kunne vi krybe i seng på et hotel ved halvtretiden. Næste aften tog vi nattoget op mod bjergene. En taxa ventede på os ved endestationen Kathgodam, og de næste fem timer kørte vi slalomkørsel op i Himalayas bjerge, og vi nåede til landsbyen Kausani ved middagstid. Nu manglede der kun det sidste kvarters gang på

en cementeret sti op til Lakshmi Ashram, der ligger i ca. 2000 meters højde. Vi blev indkvarteret i et dejligt værelse med tilhørende badeværelse i den nybyggede historiske bygning – det sted, hvor Sarala Behn startede skolen for mere end 60 år siden.

Vi havde fem-seks dage foran os, inden vi skulle lede en to-dages workshop om ”Appreciative Inquiry” (den værdsættende/anerkendende metode) for alle lærerne og medarbejderne på ashrammen. Det var rart at være der og fornemme atmosfæren inden. Vi arbejdede flittigt hver dag med forberedelserne. Der blev dog tid til at opleve Holi-festen, der strakte sig over tre dage. Pigerne sang og dansede, fik slik og andre lækkerier, og højdepunktet var nok at få lov til at flippe ud og oversprøjte hinanden med farvet vand.

Søndag og mandag d. 23. og 24. marts (1. og 2. påskedag) var afsat til workshoppen – begge dage fra kl. 9-12 og 14-17. Det var selvfølgelig med en vis spænding, da vi den første dag stod i samlingslokalet, som vi havde gjort klart aftenen før. Omkring tyve lærere og medarbejdere, heriblandt en del unge, samlede sig. Efter velkomst, kort om workshoppenes formål, præsentation af program og deltagere samt en sang gik vi i gang med at introducere Appreciative Inquiry, og i løbet af kurset kom deltagerne igennem mange forskellige opgaver for selv at prøve principperne: fx interviewopgaver to og to, historiefortælling, fremstilling af temaer med overskriften: ”the good learning situation”.

Dag to startede med en lille regnleg. Meget aktuelt, fordi der er meget tørt i bjergene. Det har hverken regnet eller sneet gennem hele vinteren, og aftenen før kunne vi se en større skovbrand på en af bjergryggene i området.

På baggrund af temaerne fra dagen før lød opgaven nu på at fremstille en tegning, der skulle illustrere disse temaer. Alle grupperne var utrolig gode til at fremlægge deres resultat bagefter. Nye grupper blev dannet, og nu skulle der laves fem ”possibility statements” i hver gruppe. I plenum blev de fem bedste valgt, og den sværeste opgave bestod nu i at finde ud af, hvordan disse fem kunne implementeres på Lakshmi Ashram. Det gik faktisk fint på trods af

sprogbarrierer og med en stærk styring fra Ruth. Det vigtige var at gøre forslagene så konkrete og praktiske som muligt.

Det var nogle dejlige dage, og vi oplevede en utrolig engageret deltagerskare. David Hopkins gjorde et stort arbejde som tolk. Et par dage efter workshoppen sad vi at par timer sammen med Neema, der oversatte evalueringspapirerne for os. Det var både spændende, interessant og lærerigt for os. Det blev en succes. Her er et lille, men også sigende udvalg fra evalueringerne:

- Vi lærte at være positive, når vi ser, tænker og forstår samt forsøge at finde ud af, hvordan vi kan gøre vores forståelse til praksis
- Vi lærte om, hvad det er, vi ønsker at gøre. Normalt starter vi altid med problemerne, men ikke med det, der er kvalitet
- Jeg fandt ud af, hvordan jeg skulle se fremtidsdrømmene på den rigtige måde
- Jeg forstår fordelene ved positiv tænkning
- Det sagde os alle noget. Vi lærte færdigheden i at udvikle det gode liv
- Styrken og aktiviteten i kurset passer godt sammen med ashramlivet
- Det har alt i alt været meget dejligt, og det var rigtig godt at være i grupper og være fælles om præsentationen
- Det var mest interessant at lære mig selv at kende og udtrykke mine tanker – drømmen om at gøre ashrammen bedre
- Appreciative Inquiry er meget overraskende. Det giver liv til det menneskelige system.

Mange andre ting sker på ashrammen. Lige nu diskuterer de meget den boglige undervisning, og måske er det starten på en ny epoke. Regeringen i Uttaranchal siger, at de ikke mere vil tillade privatister at tage eksamen i regeringsskolerne. Så nu vil Lakshmi Ashram forsøge at blive medlem af National Institute of Open Schooling - NIOS. Det vil betyde, at ashrameleverne vil kunne tage eksamen herfra. Der var et forældremøde om dette en af de sidste dage, vi var der. Alt er helt nyt, så vi hører sikkert mere om dette i kommende Sanchar. De er også begyndt at grave ud til det nye køkken. Det er et meget stort arbejde. Omkring femten nepalesere arbejdede virkelig hårdt på denne opgave. Derefter kan selve byggeriet gå i gang.

Vi nød vores ophold sammen med dem alle sammen på ashrammen, og vi tog hjemad igen d. 28. marts. Tak for nogle dejlige dage!